

и гърци, както и на чужденци, които сж приятели на тая или оная народность.

Трѣбва да съжالياваме много, дѣто нашата Дирекция на Статистиката не можа да извърши въ Западна Тракия правилно прѣброяване на населението, а се натовари съ тая трудна и деликатна работа администрацията.

Комисиитѣ, които се грижиха за настаняването на прокуденитѣ българи отъ Македония, Източна Тракия и Мала Азия, не ни дадоха въ печата ясна картина за своята дѣйность въ Западна Тракия и останалитѣ области на царство България.

Първа подробна българска статистика на населението въ Одринския вилаетъ ни прѣдстави въ 1903 год. Т. Карайововъ, тогавашенъ български търговски агентъ въ Одринъ. Неговата статистика е изработена най-вече възъ основа на турския официаленъ календаръ (салнаме) за 1898 год. Провѣрена е статистиката само за санджацитѣ Одрински, Лозенградски и Дедеагашки.

Статистическитѣ свѣдѣния на българската Екзархия за християнското население въ Одрински вилаетъ по народность и вѣра, която е използувалъ отчасти Карайововъ, прѣдстави добръ von Mach въ своята книга: „Der Machtbereich des bulgarischen Exarchats in der Türkei“, Leipzig-Neuchatel 1906. Тая книга е издадена и на английски езикъ. Тя се придружава и отъ карта на епархиитѣ въ Македония и Тракия.

С. Шишковъ ни даде въ своята книга „Помацитѣ въ тритѣ български области“, Пловдивъ, 1914, цѣнни свѣдѣния за разпространението на помацитѣ въ Одрински вилаетъ.